

17. navadna nedelja – leto B

Jezus nahrani pet tisoč mož

Potem se je Jezus prepeljal na drugo stran Galilejskega, to je Tiberijskega jezera. Za njim je šla velika množica, ker je videla znamenja, ki jih je delal na bolnikih. On pa se je povzpел na goro in tam sedel s svojimi učenci. Blizu je bila pasha, judovski praznik. Ko je Jezus tedaj povzdignil oči in videl, da prihaja k njemu velika množica, je rekel Filipu: »Kje naj kupimo kruha, da bodo tile jedli?« To pa je rekel, ker ga je preizkušal; sam je namreč vedel, kaj bo storil. Filip mu je odgovoril: »Za dvesto denarijev kruha jim ne bi bilo dosti, da bi vsak dobil vsaj majhen kos.« Eden izmed njegovih učencev, Andrej, brat Simona Petra, mu je rekel: »Tukaj je deček, ki ima pet ječmenovih hlebov in dve ribi, a kaj je to za toliko ljudi?« Jezus je dejal: »Posedite ljudi.« Bilo pa je na tistem kraju veliko trave. Posedlo je torej kakih pet tisoč mož. Tedaj je Jezus vzel hlebe, se zahvalil in jih razdelil med sedeče. Prav tako je razdelil tudi ribe, kolikor so hoteli. Ko so se najedli, je rekel svojim učencem: »Poberite koščke, ki so ostali, da se kaj ne izgubi.« Pobrali so jih torej in napolnili dvanajst košar s koščki, ki so od petih ječmenovih hlebov ostali tistim, ki so jedli. Ko so ljudje videli, da je storil znamenje, so govorili: »Ta je resnično prerok, ki mora priti na svet.« Ker je Jezus spoznal, da nameravajo priti in ga s silo odvesti, da bi ga postavili za kralja, se je spet sam umaknil na goro. Jn 6,1-15

Postaviti za kralja ...

Jezus naredi čudovit čudež in ljudje ga želijo postaviti za kralja. Temu se izmakne tako, da se umakne na goro k molitvi. Pravzaprav je vse zelo logično. To zgodbo dobro poznamo. Nič novega. Pogled pa se mi je ustavil ob misli, da ljudje hočejo kralja. Ko so videli mogočen čudež, so pomislili: Ta je primeren. Jezus se s tem ne strinja, ker ve, da ni prišel delat velikih, ljudem všečnih in prijetnih stvari. Zato se pošteno umakne. Kam ljudstvo pripelje logika, ki jo ima v glavi? Na veliki petek se izkaže, da Jezus ne bo mogel delati velikih reči, ker je oblast proti njemu. Oblasti se noče na silo upreti, zato ga ta stisne v kot. Ko množica to vidi, spozna, da s takim kraljem ne bo nič. Oblasti ni kos, zato je bolje da dobijo nazaj nasilnega Baraba. Ta še vedno lahko naredi kaj velikega, od Jezusa na tak način nimajo kaj dosti pričakovati. Velikih del ne more ali pa noče delati. Takšnega kralja ne potrebujemo.

In če pomislimo naprej, tudi danes iščemo za pomembne funkcije bodisi za škofe bodisi za predsednike ljudi, ki so naredili velike in opazne stvari, ki so bili na pomembnih položajih in se znajo vrteti po vladnih palačah. Jezus se tudi danes umika na goro in moli. Kakšen kralj hoče biti in kaj želi, koga naj izbiramo na kraljevski položaj? Oz. zakaj ne prisega na kraljevanje v stilu, ki ga zahteva množica? Čudeži, ki bi se ponavljali, bi ljudi pokvarili in razvadili. Jezus je prišel ljudi učiti življenja. Od obilja ni mogoče živeti. Življenje je tudi trdo, naporno, težko. Ljubezen ni lahka, zahteva žrtve in služenje. Odnosi niso vedno prijetni, so

tudi zoprni in zbujaajo odpor. Čudeži in druge velike reči nam pri tem ne morejo pomagati. Torej, Jezusovo kraljevanje bo takšno, da bo ljudi učilo živeti. Jezus je zato najprej:

- kralj odpovedi. Kralj s križem in na križu. Uči nas, da moramo vsak dan vzeti nase svoj križ in hoditi za njim.
- kralj resnice. Resnica osvobaja, tudi če je težka. Laž je hudičeva, resnica je božja, pa četudi ne ugaja.
- kralj ponižnosti. Učite se od mene, ker sem krotak in iz srca ponižen, našli boste mir svojim dušam.
- kralj preprostosti. Bodite kakor otroci, kajti njih je nebeško kraljestvo. Zaupni do svojega Očeta, njemu predani.

Jezus kraljuje v preprostih odnosih z ljudmi. Tam je kralj. Blizu najmanjšemu človeku, sočuten in razumevajoč. Vidi stisko in se nanjo odzove ne glede na to, kaj bodo rekli drugi. Vidi ženo, ki trpi že leta in upa na ozdravljenje, vidi stotnika, ki mu zboli hči, ozdravlja hrome in to v soboto. Nazadnje naredi največji čudež, ko da sebe v jed in pravi: To delajte v moj spomin! S tem nas vabi: Tudi vi se dajte ljudem v hrano. Pri tem, dejansko največjem čudežu so ljudje odhajali, pri pomnožitvi kruha bi ga radi imeli za kralja!

Žal nas še vedno tepe zgrešena logika zgrešenih predstav o kralju. Hočemo mogočnega, imenitnega, vplivnega itd. Tako povsod izbiramo napuh in samozadostnost. Tako ostajamo v odnosih prazni, ker tudi sami hlepimo po priznanju in pomembnosti, pa četudi v najmanjših stvareh. Jezus nas vabi, da temeljito prevetrimo našo pamet in naše predstave. To kar je v očeh tega sveta veliko in mogočno, je v božjih očeh nič, kar pa ta svet prezira, je vredno velike pozornosti. Še enkrat, za Jezusa je velik tisti:

- ki je pripravljen v ljubezni nositi križ,
- ki križa ne nalaga drugim, ampak ga nosi za druge.

Velik je tisti:

- ki vedno govori resnico, pa naj ta ugaja ali ne,
- ki je za resnico pripravljen tudi trpeti,
- ki za resnico zastavi življenje.

Velik je tisti:

- ki priznava greh, sprejema odpuščanje in tudi drugim odpušča,
- ki se zaveda svoje majhnosti in v ponižnosti priznava, da je samo eden vsemogočen – Bog.

Velik je tisti:

- ki v preprostosti prepozna v ljudeh svoje brate in sestre.

Bodimo raje takšni kralji, kot da iščemo vedno znova sebe in svojo pomembnost. Izbirajmo takšne kralje, da ne bomo izbirali narobe in v odločilnem trenutku zavrnili Kristusa in izbrali Baraba.